

A Pécsi Ítéltábla a Poprádi Ügyvédi Iroda által képviselt **felperes neve** (címe) felperesnek - az Országos Bírósági Hivatal által képviselt **alperes neve** (alperes címe) alperes ellen 200.550.000 forint és járulékai megfizetése iránt indított perében aTörvényszék 2014. január 8. napján kelt számú közbenső ítélete ellen az alperes által 18. sorszámon előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 12.700 (tizenkettőezer-hétszáz) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az állam viseli.

A közbenső ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes kérelmére aVárosi Bíróság 2004-ben végrehajtási záradékot bocsátott ki Á. ellen, összesen 30.200.000 forint tökekövetelés végrehajtására. A végrehajtási eljárás során a végrehajtó lefoglalta Á. adósnak a T. Kft.-ben lévő 1.500.000 forint névértékű üzletrészét. A T. Kft. jegyzett tőkéje 3.000.000 forint volt, két tagja és együttes cégjegyzési joggal rendelkező ügyvezetője Á. és B. volt.

A lefoglalt üzletrészt a 2004. október 26-ai árverésen a felperes és a perben nem álló G. 30-70%-os arányban 25.000.000 forintért megvásárolta. Az árverés szabálytalansága miatt a T. Kft. végrehajtási kifogást nyújtott be. Ai Városi Bíróság a számú végzésével a kifogásnak helyt adott és az árverést megsemmisítette. A T.Kft. fellebbezése folytán eljáró Megyei Bíróság a 2005. március 2-án keltszámú végzésével aVárosi Bíróság végzését megváltoztatta, mellőzte az árverés megsemmisítésére vonatkozó rendelkezést és kötelezte a végrehajtót, hogy az árverési jegyzőkönyvet a T. Kft. részére küldje meg. A végrehajtó 2005. március 30-án küldte meg a jegyzőkönyvet a T.Kft.-nek, a cég 2005. április 29-ei beadványában bejelentette, hogy elővásárlási jogával élni

kíván. A bejelentésre a végrehajtó nem reagált.

AMegyei Bíróság, mint cégbíróság a 2005. február 30-án kelt Cg..... számú végzésével felhívta a T. Kft.-t, hogy a felperes és G. társasági taggá válása miatt a szükséges változásbejegyzési kérelmet nyújtsa be, törvényességi felügyeleti eljárás megindításának jogkövetkezményével. A T. Kft. a felhívásnak nem tett eleget, 2005. június 22-ei beadványában bejelentette, hogy élni kíván az elővásárlási jogával, ezért a változásbejegyzési kérelem előterjesztésére haladékokat kért.

A felperes 2005. április 28-ai beadványában kérte a cégbíróság intézkedését az árverésen megszerzett üzletrész-tulajdonjoga cégjegyzékbe való bejegyzése érdekében.

AMegyei Bíróság, mint Cégbíróság a 2005. július 25-én kelt Cgt.....számú végzésével felhívta a T. Kft.-t, hogy 30 nap alatt törvényes működését állítsa helyre. A végzés indokolása szerint az árverési kifogás jogerős elbírálásáról (2005. március 2.) a T. Kft. 2005. március 24-én szerzett tudomást, így 30 nap alatt kellett volna előterjesztenie a változásbejegyzés iránti kérelmét.

A végzés ellen a T.Kft. nyújtott be fellebbezést, amelynek folytán az alperes 2006. február 20-án hozta meg a Cgtf..... számú végzését, amellyel az elsőfokú bíróság végzését megváltoztatta és mellőzte a cég felhívását a törvényes működés helyreállítására. A végzés indokolásában kifejtette, hogy vizsgálni kell a társaság által bejelentett elővásárlási jog gyakorlásának lehetőségét annak megállapítása érdekében, hogy a T. Kft.-t terhelte-e változásbejelentési kötelezettség, ez pedig csak külön polgári perben lehetséges. AMegyei Bíróság végrehajtási kifogást elbíráló másodfokú végzésének nincs anyagi jogereje, ezért a alperes neve juthatott más következtetésre. Amennyiben a cég a peres eljárást megindítja, helye lehet a törvényességi eljárás felfüggesztésének. Ha a megfelelő határidő alatt ilyen per nem indul, ismételten vizsgálható, eleget tett-e a kft. változásbejelentési kötelezettségének.

A T Kft. 2006. június 14-én keresetet terjesztett elő a Megyei Bíróságnál Á., felperes neve és G. alperesek ellen üzletrész tulajdonjogának megállapítása iránt. A .. Megyei Bíróság, mint Cégbíróság a Cgt..... számú végzésével a törvényességi felügyeleti eljárást a ... Megyei Bíróság előtt indított per jogerős befejezésig felfüggesztette. A ... Megyei Bíróság a keresetlevelet a 2006. szeptember 4-én kelt és szeptember 24-én jogerős végzésével idézés kibocsátása nélkül elutasította. A T. Kft. a keresetlevelet a ...Megyei Bíróságnál 2006. október 9-én ismételten előterjesztette. A ...Megyei Bíróság a számú ítéletében a T. Kft. keresetét elutasította. A kft. fellebbezése folytán a alperes neve a 2008. november 27-én kelt számú végzésével a pert megszüntette és az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte. Döntését azzal indokolta, hogy a perindítás a Gt.136.§ (2) bekezdése szerinti jogvesztő határidő eltelté után történt, így az elsőfokú bíróságnak a keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül el kellett volna utasítania.

A felperes 2007. november 22-én keresetet terjesztett elő a Bíróságonszám alatt a P.Kft., a T. Kft. és további 7 alperes ellen és kérte annak megállapítását, hogy a P.Kft., mint vevő és a T. Kft., mint eladó között a K., R. u. 20. szám alatti ingatlanra létrejött adásvételi szerződés semmis. A per során a T. Kft. felszámolás alá került és jogutód nélkül megszűnt. A ...Bíróság a....számú végzésével a T. Kft. vonatkozásában a pert megszüntette, majd a felperes a keresetétől elállt, ezért a teljes per megszüntetésére vonatkozó végzést hozott.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság a Ptk.349.§ (1) és (2) bekezdése alapján kötelezze az alperest 200.550.000 forint kártérítés és annak 2004. október 26-tól járó törvényes kamatai megfizetésére arra hivatkozva, hogy az alperes számú végzése jogszabálysértő, mert az alperesnek nem lett volna jogi lehetősége arra, hogy aMegyei Bíróságszámú jogerős végzésétől eltérjen, aMegyei Bíróság, mint Cégbíróság 2005. július 25-én kelt számú végzését helyben kellett volna hagynia. A törvényességi felhívás mellőzése miatt a felperes üzletrésztulajdonának bejegyzése nem történt meg, így nem tudta befolyásolni a T. Kft. ingatlanvagyonának eladását, illetve a társaság felszámolását sem, ennek folytán a K., R. 20. szám alatti ingatlan eladása után üzletrészeének értéke csökkent, így kártérítésre jogosult.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú bíróság a számú közbenső ítéletével megállapította, hogy az alperest felelősség terheli a alperes neve számú végzésével összefüggésben a felperest ért kárért.

Az alperes fellebbezése folytán eljártélőtábla a 2013. május 15. napján keltszámú végzésével az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasította. A megismételt eljárásban előírta az elsőfokú bíróságnak, hogy tényállást kell megállapítani az alperes magatartásán túlmenően a felperest ért kár bekövetkezésének ténye, illetőleg az alperes felróható magatartása és a kár közötti okozati összefüggés tekintetében is, az alperes kártérítési felelőssége fennállásának megállapíthatóságához.

A megismételt eljárásban a másodfokú bíróság iránymutatása alapján lefolytatott bizonyítási eljárást követően hozta meg az elsőfokú bíróság a fellebbezéssel támadott közbenső ítéletét, amelyben ismételten megállapította, hogy az alperest felelősség terheli a alperes neveszámú végzésével összefüggésben a felperest ért kárért.

Döntését azzal indokolta, hogy aMegyei Bíróság, mint Cégbíróság a törvényességi eljárásban az árverés esetleges hatálytalanságát nem vizsgálhatta. Kifejtette, hogy nem az árveréssel szembeni végrehajtási kifogás elbírálásához fűződő anyagi vagy alaki jogerőnek van jelentősége a kereset megítélése szempontjából, hanem annak, hogy mire terjedhet ki a törvényességi vizsgálat. Utalt

arra, hogy a T. Kft.-t nem mentesítette a tagváltozás kötelező bejelentésének kötelezettsége alól az a körülmény, ha az árverési vételt magával szemben hatálytalannak tekintette. Amennyiben a kft. által megindított hatálytalansági per sikerre vezetett volna, helye lehetett volna a cégjegyzéki adatok utólagos módosításának, ha pedig a kft. a változásbejegyzési kérelemmel együtt a per megindítását is igazolta volna, mód lett volna magának a cégbejegyzési eljárásnak a felfüggesztésére és a megindított per tényének bejegyzésére is, amely megfelelt volna a közhitelesség elvének. A Megyei Bíróság Cgt.....számú végzése ellen előterjesztett fellebbezés alapján hozandó helyes döntés ezért az elsőfokú bíróság végzésének helybenhagyása lett volna.

Utalta arra is az elsőfokú bíróság, hogy az alperes jogalkalmazási tévedésének tényét támasztja alá, hogy az alperes aszámú végzésében kifejtette, hogy az elővásárlási jog jogosultjának a közölt vételarra fennálló nyilatkozattételi jogosultsága (Gt.134.§ (3) bekezdés) az árverési jegyzőkönyv megküldésétől nyílik meg, ugyanakkor az alperes számú hatályon kívül helyező végzésének indokolása szerint az elővásárlási jog hatálytalanságát célzó per megindítására az egyéves jogvesztő határidő az árverés napjától számít, amely indokolás ellentétben áll az alperes korábbi számú végzésében foglaltakkal.

Megállapította, hogy az alperes eljárása során kirívóan súlyos jogalkalmazási tévedést követett el, amikor a számú végzésével olyan keresetlevél benyújtására ösztönözte a T. Kft.-t, amelynek előterjesztésére a Gt.136.§ (2) bekezdése szerint számítandó jogvesztő perindítási határidő már eltelt, és amely per megindítása a cégbíróság előtt a felperes által indított újabb törvényességi eljárás felfüggesztéséhez vezetett.

A megismételt eljárásban lefolytatott bizonyítás alapján megállapította az elsőfokú bíróság azt is, hogy a felperesnek kára az által keletkezett, hogy a 2004. október 26-ai árverésen megszerezte az adósa, Á.tulajdonában álló üzletrészt ellenérték fejében, ennek ellenére a cégjegyzékbe tulajdonjoga nem kerülhetett bejegyzésre. E körben nem tulajdonított jelentőséget annak, hogy a befizetett árverési előleg ráeső 30%-át a felperes mikor fizette meg G.-nak és annak sem, hogy nem jelölték ki a közös tulajdonú üzletrész képviselőjét. Megállapította, hogy erre csak a konkrét változásbejegyzési eljárásban lett volna szükség.

A kár és az alperesi magatartás közötti okozati összefüggést is megállapíthatónak tartotta azzal, hogy amennyiben az alperes a számú végzésével a cégbíróság törvényességi felügyeleti intézkedését nem mellőzi, a felperesnek a T. Kft. tagjegyzékébe való bejegyzése kikényszeríthető lett volna. Ha az alperes helybenhagyja aMegyei Bíróság, mint Cégbíróságszámú végzését, a felperes tagsági jogviszonyát bejegyzik, és a felperesnek módja lett volna arra, hogy a társaság további működését, döntéseit, vagyonának esetleges értékesítését befolyásolja, vagy saját üzletrészának értékesítéséről döntsön.

Úgy ítélte meg, hogy az alperesi magatartás felróható volt, mert az alperes

.....számú végzésének indokolása olyan per megindításának lehetőségét tartalmazta, amelynek megindítására a jogszabályban előírt határidő már a végzés meghozatalakor eltelt. Nem tartotta elegendőnek a felróhatóság alóli kimentésre az alperesnek azt a védekezését, hogy a Gt. és a Vht. elővásárlási joggal kapcsolatos, a végzés meghozatalakor hatályos rendelkezései nem voltak szinkronban egymással.

A közbenső ítélet ellen, annak megváltoztatása és a felperes keresetének elutasítása, másodlagosan a közbenső ítélet hatályon kívül helyezése és az elsőfokú bíróságnak új tárgyalásra és újabb határozat hozatalára utasítása, valamint a megismételt eljárásban a törvényszék másik tanácsának kijelölése érdekében az alperes terjesztett elő fellebbezést.

Fellebbezésében továbbra is arra hivatkozott, hogy a felperes a kártérítés Ptk.339.§ (1) bekezdésében írt feltételeit nem bizonyította, vitatta az alperes eljárásának jogellenességét és felróhatóságát. Hivatkozott arra, hogy a felperesi oldalon felmerült kár továbbra sem bizonyított, illetve hogy az alperes eljárása és a felperest ért kár között okozati összefüggés sem állapítható meg.

A hatályon kívül helyezésre vonatkozó indítványát azzal indokolta, hogy megítélése szerint a Ítélet táblaszámú végzésében foglalt iránymutatásnak a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróság nem tett eleget, az alperes magatartásával okozati összefüggésben álló kár felmerülését a felperes továbbra sem bizonyította, azt az elsőfokú bíróság tényként kezelte.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására és az alperes perköltségben való marasztalására irányult. Álláspontja szerint a perben korábban meghozott közbenső ítéletet hatályon kívül helyező végzésben meghatározott utasításokat az elsőfokú bíróság követte, és azok alapján a kártérítési felelősség megállapíthatósága körében figyelembe veendő tényállási elemeket feltárta. A perben a felperes bizonyította a jogellenességet, a kár bekövetkeztét, az ok-okozati összefüggést, valamint az alperesi magatartás felróhatóságát is.

A fellebbezés nem megalapozott.

A perben a másodfokú bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes a számú végzésének meghozatalakor követett-e el olyan kirívóan súlyos jogalkalmazási tévedést, amely okozati összefüggésben áll azzal a kárral, ami a felperest érte. Ennek során abból indult ki, hogy az alperesnek a nem egyértelmű jogszabályi rendelkezéseket a döntéshozatalhoz értelmeznie kellett.

A rendelkezésre álló iratok alapján a másodfokú bíróság megállapította, hogy az alperes az alkalmazandó jogszabályokat a és a számú határozataiban a következők szerint értelmezte:

- A végrehajtási árverés (licitálás) befejezésig nincs olyan vételár (vételi ajánlat), amelyre nézve fennállna a végrehajtó közlési kötelezettsége az elővásárlási jog jogosultjaival szemben.

- A jogosultaknak a közölt vételárra fennálló nyilatkozattételi jogosultsága (1996. évi CXIV. törvény (régi Gt.) 134.§ (3) bekezdés) az árverési jegyzőkönyv megküldésétől nyílik meg (.....).

- A jogosultak elővásárlási jogának megsértése az értékesítés relatív (a jogosultakkal szembeni) hatálytalansága jogkövetkezményével jár, függetlenül attól, hogy az értékesítésre szerződés útján vagy árverésen került-e sor. A hatálytalanságot perindítás után a polgári perben eljáró bíróság állapítja meg, erre a törvényességi felügyeleti eljárásban nincs lehetőség.

- A pert a régi Gt. 136.§ (2) bekezdése alapján egyéves jogvesztő határidőn belül lehet megindítani. A határidő kezdő időpontja az árverés napja.

A másodfokú bíróság ezt követően azt vizsgálta, hogy ilyen jogértelmezés mellett (függetlenül attól, hogy a másodfokú bíróság egyetért-e ezzel a jogértelmezéssel vagy sem) követett-e el az alperes olyan jogalkalmazási hibát, amely kártérítési felelősség alapja lehet.

A fenti jogértelmezést figyelembe véve a másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes tévesen jutott a törvényességi felügyeleti eljárásban arra a következtetésre, hogy a T.Kft.-t változásbejelentési kötelezettség nem terhelte.

Az alperesszámú végzésének meghozatalakor a cégnyilvántartásról, a cégnyilvánosságról és a bírósági cégeljárásról szóló 1997. évi CXIV. törvény (régi Ctv.) határozta meg a cégbejegyzés szabályait. E törvény 30.§ (2) bekezdése szerint a cég székhelyét (telephelyét, fióktelepét), a jegyzett tőke pénznemének megváltoztatását, a cég tagjait (tulajdonosait), a vezető tisztségviselőket, a felügyelő bizottság tagjait, illetve a könyvvizsgáló személyét érintő változás a cégjegyzékbe történő bejegyzéssel, de a változás időpontjára visszamenőlegesen válik hatályossá.

A cégek bejegyzésére vonatkozó rendelkezéseket a jogszabályban írt, illetve az értelemszerűen és nyilvánvalóan adódó eltéréseknek megfelelően kell alkalmazni a változásbejegyzési kérelmeknél is. Ebből adódóan a változások bejegyzésére is érvényes fő szabályként, hogy a változás is csak a bejegyzéssel és a bejegyzés időpontjával jön létre, azaz a bejegyzés nem visszaható (nem ex tunc) hatályú. Ezért a cégbírósági bejegyzés alapvetően konstitutív - jogot keletkeztető, alakító, megszüntető - hatályú. Kivétel ez alól és visszamenőleges, tehát a változásnak a szerződésben, alapszabályban, alapító okiratban történt rögzítésének megfelelő hatályosságú, lényegében deklaratív - regisztratív - a régi Ctv. 30.§ (2) és (3) bekezdésében részletezett adatok változásának bejegyzése, ezek körébe tartozik a cég tagjainak személyét érintő változás is.

A perbeli esetben ez annyit jelent, hogy az árverési vevők tagsági jogviszonya az üzletrész árverésen történt megszerzésével létrejött, ez a változás azonban a cégjegyzékbe történő bejegyzéssel, de a változás időpontjára visszamenőlegesen válhatott volna hatályossá.

A cégjegyzék tagként Á.-t tüntette fel. Ez az adat az árveréssel nyilvánvalóan törvénysértővé vált. Á. az üzletrészt elveszítette, a reá vonatkozó adatot törölni kellett volna és az új tagot be kellett volna jegyezni a cégjegyzékbe. A régi Ctv. 50. § (1) bekezdés b) pontja alapján a törvényességi felügyeleti eljárásnak helye volt. A T. Kft. a törvényességi felügyeleti eljárásban arra hivatkozott, hogy Á. üzletrészét megszerezte, ezért nem kérte az árverési vevők bejegyzését.

A Legfelsőbb Bíróság EBH 2004.1145. és BH 2005.155. szám alatt közzétett döntése szerint az üzletrész átruházás folytán bekövetkezett tagváltozás a társasággal szemben akkor hatályos, amikor az üzletrész új tulajdonosa a tulajdonszerzést a régi Ctv.-ben írt módon a társaságnak bejelenti. Ettől az időponttól kezdődően az üzletrész új tulajdonosa gyakorolhatja a tagokat megillető jogokat mindaddig, amíg a bíróság a tulajdonszerzés jogellenességét meg nem állapítja és tagváltozás bejegyzésére irányuló kérelmet érdemi okból el nem utasítja. Az ügyvezető köteles a tagváltozással kapcsolatos változásbejegyzési kérelmet a cégbíróságnak benyújtani, függetlenül attól, hogy megítélése szerint az üzletrész-átruházási szerződés érvénytelen.

A közzétett döntésben elfoglalt jogi állásponttal a másodfokú bíróság is maradéktalanul egyetért, amely a perbeli esetre vetítve azt jelenti, hogy az árverési vevőket, a felperest és G.-t a társasággal szemben a gazdasági társaságokról szóló 1996. évi CXIV. törvény (régi Gt.) 133. § (2) bekezdésének megfelelően mindaddig tagnak kell tekinteni, amíg a bíróság az értékesítés relatív hatálytalanságát perben meg nem állapítja. Erre tekintettel a T.Kft. a változást köteles volt a cégbíróságnak bejegyzés és közzététel végett bejelenteni.

Amennyiben az alperes jogi álláspontja szerint ennek ellenére a relatív hatálytalanság megállapítása iránti perindítás ténye is elegendő volt ahhoz, hogy a T.Kft. ügyvezetőjét a tagváltozással kapcsolatos bejelentési kötelezettség ne terhelje, úgy azt kellett volna vizsgálni, hogy a régi Gt.136.§ (2) bekezdése szerinti határidőben a cég e pert megindította-e. Erre mindenképpen szükség volt, hiszen az alperes végzésének meghozatalakor a régi Gt.136.§ (2) bekezdése szerinti határidő már eltelt. Az alperesnek erre két módon lett volna lehetősége: hatályon kívül helyezi a.....Megyei Bíróság, mint cégbíróság.....számú végzését és a megismételt eljárásban utasítja az elsőfokú bíróságot a per megindításának vizsgálatára, vagy maga hívja fel a céget a per határidőben történt megindításának igazolására. Az alperes azonban (anélkül, hogy a határidőben történt perindítás tényéről meggyőződött volna) a végzése meghozatalával - azzal, hogy az elsőfokú bíróság végzésébe foglalt intézkedést mellőzte - azt állapította meg, hogy nem áll fenn törvénysértő állapot a változásbejelentési kötelezettség elmulasztása miatt.

Az alperes tehát saját jogértelmezéséhez képest két jogalkalmazási hibát is vétett.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a tagváltozás bejegyzésének elmaradása miatt a felperest kár érte. Az árverési vevők által megszerzett üzletrésznek az árveréskor, illetőleg utána (a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján meg nem állapítható mértékű) piaci értéke volt, ezt bizonyítja az árverési becsérték, amelyet a végrehajtó a 2004. augusztus 25. napján kelt lajstromszámú végrehajtási ügyben felvett jegyzőkönyvben 100.000.000 forintban határozott meg. Ugyancsak ezt bizonyítja a megállapított becsértékkel szemben Á. által 2004. október 4. napján előterjesztett végrehajtási kifogás, amelyben Á. vitatta a megállapított 100.000.000 forintos becsértéket arra hivatkozással, hogy a kft. időközben felépítette a K..P.-t, amely átadás előtt áll, a cég jelentős ingatlanterületeket vásárolt, parkolóval rendelkezik. A kinyitás előtti üzletház értéke sokszorosa a becsértékben közölt 100.000.000 forintnak, legkevesebb 300.000.000 forintot ér. Ezt támasztja alá a megismételt eljárásban a felperes által becsatolt, H. által 2013. július 25. napján tett szándéknyilatkozat is, amelyben a nyilatkozó kijelentette, hogy 2004. és 2008 között szándékában állt a felperestől és G.-tól a T. Kft. 50%-os üzletrészárszárszának megvásárlása 2,7 millió euró értékben.

A cégbejegyzés a korábbiak szerint alapvetően konstitutív hatályú, a visszamenőleges, tehát a változásnak a szerződésben alapszabályban, alapító okiratban történt rögzítésének megfelelő hatályosságú, lényegében deklaratív, regisztratív bejegyzés kivételes, a régi Ctv.30.§ (2) és (3) bekezdésén alapulhat.

A perbeli esetben a régi Ctv.30.§ (2) bekezdésén alapuló, a cég tagjait érintő változásbejegyzés hiányában a felperes tagsága harmadik személyekkel szemben nem vált hatályossá, tagságát a közhiteles nyilvántartás nem igazolta. Az árverési jegyzőkönyv az alperes végzésében foglaltakra tekintettel nem volt alkalmas az igazolására, az alperes e végzésében arra utalt, hogy az árverési vevők tagsági viszonya perben vitatható, ezért a felperes 2008. november 27-éig, azaz a alperes neve számú végzése meghozatalának időpontjáig az árverésen megszerzett üzletrészhányad tekintetében rendelkezési jogával nem élhetett.

A T. Kft.-vel szembeni felszámolási kérelem 2008. április 14-én érkezettBírósághoz, így a alperes neve számú végzése meghozatalakor a T. Kft.-vel szemben a felszámolási eljárás már folyamatban volt, a felszámolás kezdő időpontja 2009. január 13. volt. Ez a körülmény nyilvánvalóan hátrányosan befolyásolta a felperes által az árverésen megszerzett üzletrészhányad forgalmi értékét. A forgalmi érték csökkenését nyilvánvalóan nem az alperes magatartása okozta, de az alperes magatartása és a felperest ért kár között az okozati összefüggés azért állapítható meg, mert mindaddig, amíg a felperes által az árverésen megszerzett üzletrészhányadnak volt piaci értéke, addig az alperes végzésének következtében a felperes nem tudott élni a rendelkezési jogával.

Mellőzi a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság közbenső ítéletének indokolása 8.

oldalának második bekezdésében foglaltakat, ugyanis a felperesnek az alperes magatartásával összefüggésben keletkezett kára körében a felperes igényét az üzletrésszel való rendelkezési joga meghíúsulására alapította. Az árverési vételár megfizetését kárként a perben nem érvényesítette.

Az indokolás fentiek szerinti kiegészítésével a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság közbenső ítéletét a Pp.253.§ (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A sikertelenül fellebbező alperes perköltséget nem igényelhet és illetékmentessége folytán a le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14.§-a alapján az állam viseli. A Pp.78.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú bíróság az alperest a felperes javára a fellebbezési eljárásban felmerült perköltség megfizetésére, amelynek mértékét az Itv.39.§ (3) bekezdés c) pontja szerinti pertárgyértékre figyelemmel a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§-a és 4/A.§-a alapján állapította meg.

P é c s, 2014. május 8.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr.Hrubi Adrienn s.k. előadó bíró, Dr. Kutasi Tünde s.k. bíró